

Donderdag 9 juni 2022

Zijn excellentie, beste Minister Van der Wal,

In uw brief en het nieuwsbericht dd 14 april 2022 wordt naast het voorgenomen besluit ook gesproken over een gebiedsgerichte aanpak, oorzaken achteruitgang soorten en vervolgstappen. Dat aangegeven wordt dat er met betrokken partijen gekeken gaat worden naar populatiestatus, staat van instandhouding en er aanvullend onderzoek en herstelplannen moeten komen geeft hoopvolle verwachtingen. Het is te hopen dat de motie-Wassenberg/Futselaar een "wake up call" mag zijn voor betrokken partijen die het belang van de wildsoorten en de natuur in het algemeen nastreven en dat we kunnen komen tot een inzichtelijk systeem dat recht doet aan belanghebbende en in belang van (wild)soorten. Dit gezien het onderkende feit dat kleinwildjacht verbonden is met andere elementen zoals biotoopverbetering, beheer en schadebestrijding, toezicht, etc.

Dat in de onderzoeken van Wageningen Environmental Research (WEnR) en Sovon de telgegevens van de FBE's buiten beschouwing zijn gelaten en enkel bijtellingen van hazen en konijnen bij vogeltellingen gebruikt zijn is discutabel en zelfs schandelijk en pijnlijk te noemen gezien mijn inzet voor telgegevens vanaf 2006. De trendcijfers van de diverse provincies moeten zeker bruikbaar zijn indien "bijvangst" van vogeltellingen wel gebruikt worden als onderbouwing van een zeer ingrijpend besluit. Het is dan ook van groot belang om tot uniforme telprotocollen te komen voor het vaststellen van populaties (voor zover dit überhaupt mogelijk is) en trends.

In de praktijk is er momenteel weinig te merken van een dalende trend bij de hazen. De konijnenpopulatie is wel zorgelijk te noemen in mijn omgeving. Zodra de populatie toeneemt valt zij weer ten prooi aan myxomatose of VHS (RHD). Het is te hopen dat de konijnen meer weerstand krijgen tegen de genoemde ziektes.

Voor de gunstige staat van instandhouding van de wildsoorten en overige diersoorten die ook ernstig worden bedreigt is herstel van biodiversiteit essentieel heb ik afgelopen week wederom gehoord in een lezing. Met herstel van kleinschalige landschapselementen kan al een grote slag gemaakt worden in het vaak desolate cultuurlandschap gericht op optimalisatie van productie waar feitelijk geen plaats meer is voor flora en fauna. De resultaten van Vereniging Nederlands Cultuurlandschap of kruidenrijk grasland van Urgenda spreken voor zich. Het huidige overheidsbeleid (subsidies) heeft feitelijk kaalslag van het landschap gefaciliteerd.

Naast de impact van de schaalvergroting in de landbouw en bijbehoren industrialisatie van de landbewerking (habitatverlies, verlies dekking, predatoren succesvoller in vinden prooien) moet ook zeker het verkeer als oorzaak genoemd worden. Voorbeeld dit voorjaar: 5 doodgereden hazen en een wilde eend over een traject van ca 3,0 km in een periode van krap twee maanden (vastgelegd in Fauna Registratie Systeem).

Het is te hopen dat betrokken partijen tot concrete plannen komen op korte termijn en dat het niet verzand in vele rapporten (lees valse papieren tijgers zoals het WEnR rapport). Gezien de miljarden die genoemd worden voor het oplossen van de stikstofcrisis moet het herstel van de biodiversiteit relatief eenvoudig meegenomen kunnen worden. Daarnaast moet er ook gekeken worden naar predatorenbeheer waarbij maatwerk mogelijk moet worden om kwetsbare populaties, zoals de grutto, te beschermen. Het naïeve/kinderlijke idee dat de natuur in Nederland het beste voor zichzelf kan zorgen zonder ingrijpen moet we snel achter ons laten voordat soorten verdwenen zijn.

In plaats van bureaustudies van WEnR kan beter een praktijkproef gedaan worden met herstel van landschapselementen in combinatie met predatorenbeheer om te kijken naar herstel van populaties,

waarbij het konijn helaas een apart hoofdstuk vormt gezien de genoemde ziektes. Ik wil nogmaals predatorenbeleid benadrukken gezien de grote invloed op kwetsbare faunasoorten. Door de grote predatiedruk is er al veel inzet van vrijwilligers (onder andere weidevogelbeschermers) en boeren verloren gegaan. De biologische boer in mijn "jachtveld" noemde dat alle inspanningen tevergeefs zijn omdat de nesten toch opgevreten worden. Gelijk de miljoenensubsidies van de overheid voor weidevogelbescherming dat nagenoeg hetzelfde resultaat heeft als water naar de zee dragen.

Het is mijn hoop dat natuurherstel op korte termijn gestart kan worden. Dit kan alleen met flinke keuzes en rationaliteit. Het is echter mijn angstbeeld aan het worden dat we daar in Nederland niet meer toe in staat zijn. Daarnaast moet bepaald worden wanneer de gunstig staat van instandhouding is geborgd en jacht dus mogelijk is. De belofte in de brief moet eenduidig vast te stellen zijn en niet een onbereikbaar doel. Dit op gebiedsniveau (bijvoorbeeld provincieniveau) en niet landelijk gezien de grote verschillen tussen regio's.

De sluiting van jacht is niet de oplossing van het probleem van de achteruitgang van soorten zoals u schrijft. Naar mijn idee komen wildsoorten en andere soorten verder onder druk te staan door wegvallen van inspanningen zoals beheer predatoren (kraai en vos), biotoopverbetering en aanleg akkerranden. Het totale resultaat van jacht moet onder de streep positief zijn voor wildpopulaties ondanks het oogsten in het najaar. Dit dient de beloning te zijn van het bijzondere voorrecht dat we hebben en van de inspanning jaarrond.

Bij deze nogmaals de oproep de onderbouwde argumenten in de vele zienswijzen te harte te nemen alvorens het vergaande besluit te nemen die veel mensen het vertrouwen in de overheid zal ontnemen.

Hoogachtend,

Henrie Bremer